

LIEFDE OP HET EERSTE GEZICHT, OF OP EERSTE REUK?

OGEN, ZE FASCINEREN ME. VAN DIE OCEAANBLAUWE OF REEBRUINE, KATTIG GROENE OF DE MINDER UITGESPROKEN VARIANT GRIJS. DE ENE STRALEND EN BLIJ, DE ANDER DOF EN DOWN.

BIJ GRATIE VAN DE OGEN MOGEN WIJ DE SCHOONHEID EN KLEURRIJKHEID VAN HET LEVEN ZIEN EN ERVAREN; DE ZON DIE MET ZIJN LICHTSTRALEN DE PRACHTIG GEKLEURDE HERFSTBLADEREN VERLICHT, OF HET VOORJAAR MET AL ZIJN ONTLUIKENDE, VEELZIJDIGE KNOPPEN.

AL HOE PRACHTIG EN HANDIG DIE OGEN OOK ZIJN, ZE KUNNEN OOK FUNGEREN ALS EEN ENORME 'STA IN DE WEG'. ZE LATEN JE BIJ DIE AANVANKELIJK AANTREKKELIJKE VROUW OOK DIE FOUTE MICKEY MOUSE SOKKEN ZIEN, OF HAAR TE STRAKKE EN KORTE SHIRT OP EEN TE DIKKE BUIK. DIE KNAPPE DAME MET DAT LEKKERE LIJF, DE JUISTE SOKKEN MET DITO GEACCEPTEERD KAPSEL EN VOORKOMEN, WAARVAN JE ECHT WEL WEET DAT ZE WAT BETREFT INNERLIJK VEEL MINDER MOOI IS DAN DE MICKEY MOUSE DAME, KRIJGT VEEL LANGER DE KANS. KORTOM, IN OGEN SCHUILT HET GEVAAR VAN TROTS EN WILLEN PRONKEN, VAN ZIEN EN GEZIEN WORDEN, AL VERTROEBELT HET JE BLIK. MAAR WÁT ALS JE BLIND BENT?

TEKST LINDA DE ROOS | ILLUSTRATIE SASKE VAN DER EERDEN



Ogen staan mij vaak in de weg om vanuit mijn hart die ander oprecht en open te ontmoeten. Dit besef dringt volledig tot me door wanneer ik op een zondagmiddag naar een PLUC activiteit ga (Platform Lesbisch Utrecht COC midden Nederland). Voor deze middag staat er een gezamenlijke lunch en yoga op het programma. De lunch vindt plaats in de tuin van één van de deelnemende dames. Ineens wordt er een blinde vrouw door de taxichauffeur de tuin in geschoven. Met dat ze in de groep vrouwen plaatsneemt bedenk ik ten eerste, wát een overgave vergt dat, plaatsnemen in een groep ziende vrouwen die je verder niet kent. Ten tweede, zij zal niet af kunnen knappen op kleding of een slecht gebit, hoeveel meer keuze heb je dan wel niet?

Mijn nieuwsgierigheid is gewekt. Omdat ogen zo prachtig zijn en zo'n verrijkende levensfunctie in zich dragen. Maar in hoeverre is het misschien wel niet zo dat een blinde meer 'ziet' dan een ziende, puur door het inzetten van alle andere zintuigen, daar waar wij vooral de ogen de hoofdrol toebedelen?

Soms hoef je de ander maar aan te kijken, waarna er al een vonk voelbaar is. Maar wat is dan precies die vonk? Is dat een 'zielenvonk', of 'slechts' een chemische reactie, ook wel feromonen genoemd, vooral op basis van uiterlijk?

Ik denk dat ik op vrouwen val vooral omdat ik een vrouwenlichaam zo mooi vind. Maar dat wordt een wankel gegeven als je blind en lesbisch bent. Hoe weet je dan dat je lesbisch bent? En ben je dan eigenlijk ook minder kritisch?

Ik stel mijn vragen aan Hedda Schueler, al praktisch vanaf haar geboorte blind. En Hedda heeft naar eigen zeggen ook haar oordeel klaar, zij het dan niet in eerste instantie op wat ze ziet. Als je blind bent is het vooral heel erg van belang hoe de klank van de stem is. Hóe zegt iemand iets, en vooral ook wát. Het non-verbale is voor een blinde niet te achterhalen. Des te belangrijker is dus het verbale.

Bij het kennismakingsrondje in die bewuste tuin moet de vraag worden beantwoord: 'Hoe woon je?'. Ik luister naar de antwoorden, maar kijk vooral ook naar iemands uitstraling, houding en kledingkeuze. Hedda luistert vooral en voelt bij welke stem er iets in haar resoneert. Het uiterlijk is daarbij secundair. Toch maakt Hedda wel plaatjes in haar hoofd van hoe een dame eruit ziet. En ze heeft hierin ook duidelijke voorkeuren. Krullen vindt ze vooral heel leuk, stekeltjes een stuk minder. Even lang of langer voelt voor haar fijner dan klein(er). Maar dit ontdekt ze natuurlijk pas in een later stadium, als de tijd aangebroken is dat er ook wat gevoeld mag gaan worden. En dan is vervolgens geur ook van essentieel belang. Vroeger heeft ze wel gevoelens gehad voor mannen. Tot ze ontdekt dat vrouwen haar dieper kunnen raken, dat ze bij vrouwen meer vertedering voelt voor wie ze zijn. Vrouwen kunnen vlinders in haar wakker maken, met vrouwen resoneert er diepere liefde.

En eigenlijk is dat niet heel veel anders dan hoe het bij de ziende lesbische vrouw werkt. Zij het dat Hedda niet gelijk af kan ketsen op uiterlijk. Wij kunnen dat wel, maar doen dat natuurlijk ook lang niet altijd. Die vonk of chemie kan louter op uiterlijk gebaseerd zijn, maar het is ook letterlijk de werking van chemische stoffjes in je lichaam die je een aangenaam gevoel geven en voor alle bijwerkingen zorgen.

Hoe zit dat dan eigenlijk precies met feromonen? Denken we misschien dat we door foute kleding, geur of stem afketsen, maar is het toch stiekem ook de rol van feromonen?

Feromonen zijn geurstoffen die het lichaam afgeeft en die het seksuele gedrag beïnvloeden. De geur van zweet, urine of vaginaal vocht bijvoorbeeld, kan maken dat je iemand sexy vindt. Makers van parfum verwerken de geur van urine, zweet en vaginaal vocht in hun producten omdat dit een krachtig lokmiddel is. Sommige producten bevatten zeer krachtige, geurloze concentraties feromonen. Door deze concentratie, die vele malen hoger ligt dan de natuurlijke concentratie die mensen maken, wordt de aantrekkingskracht in het onderbewustzijn van de ander verhoogd.

Ook biologen zijn het met elkaar eens dat in de neus van de meeste gewervelden nog een orgaan zit waarmee ze kleine hoeveelheden chemische stoffen kunnen detecteren. Een 7e zintuig dus, als je gezien de media veronderstelt dat je 6e zintuig je paranormale zintuig is. Dit 7e zintuig stuurt direct een signaal naar het deel van hersenen dat het seksuele gedrag bepaalt. Feromonen zijn onzichtbaar, reukloos, en werken onbewust op mens en dier.

Dit wetende zou ik helemaal voorstander zijn van een 'lesbische blind speeddate', speeddaten met een blinddoek om. Dan ben ik vervolgens zo ongelooflijk benieuwd of je op een andere keuze uitkomt dan wanneer je wde blinddoek af doet. Met blinddoek om luister je vooral naar wat iemand zegt en hoe iemand iets zegt, zoals Hedda. Geen liefde op het eerste gezicht. Misschien wel liefde op het eerste gehoor én eerste reuk, gezien dus ook de werking van feromonen (en gebruik dan natuurlijk ook vooral zo'n parfum als lokmiddel!). Ook al kun je hier niet bewust invloed op uit oefenen, misschien wordt de werking van feromonen wel positief beïnvloed wanneer we de ander ontmoeten vanuit een open en ontvankelijk hart.

'Zienderogen' en al schrijvende wordt me duidelijk dat een leven zonder oordeel onmogelijk is. Zelfs met blinde ogen is er een oordeel. En daar is helemaal niks mis mee, zolang we dat oordeel maar kunnen zien. En als we dat oordeel bemerken, is er ook de keuze om vanuit je hart te gaan kijken, waarbij alle (7?) zintuigen hun rol mogen vervullen. Dan maakt dat het samenspel van zintuigen in contact met die ander iets kan laten resoneren in jezelf. Hoe meer je in (liefdevol) contact met jezelf bent, en kijkt vanuit je hart, des te minder voelt het oordeel het verlangen zich te laten gelden. Dan ontstaat er letterlijk ruimte voor andere verlangens. Dit is overigens niet iets wat tijdens het uitgaan snel kan gebeuren, schat ik zo in. Met harde muziek aan, en een sfeer van zien en gezien worden laten we de ander zintuigen vaak met onze jas in de garderobe hangen. Vaak zijn we dan met ons ego op stap, en veel minder met ons hart. Voor Hedda is naar de disco gaan dan ook geen optie, heel begrijpelijk ook.

Ooit kreeg ik in mijn wekelijkse filosofieles de vraag: 'Wat maakt dat ik van iemand hou als ik alles wat die persoon tot een zo leuk persoon maakt, weglaat'. En eigenlijk is deze vraag ook heel interessant als je jezelf afvraagt 'Wat maakt dat ik verliefd wordt op iemand als ik alles wat die persoon tot een zo leuk persoon maakt, weglaat' (dus ook dat uiterlijk!). Ik vond het destijds een hersenkraker. In eerste instantie denk ik namelijk dat ik iemand leuk vind omdat zij zo spiritueel en inspirerend is voor mij. Of voel ik enorme trots dat juist zij (die zo verschrikkelijk mooi en knap is) bij mij hoort. Vaak is er een gemeenschappelijke deler, is er iets in die persoon wat mij inspireert of energie geeft. Misschien soms zelfs voor eigen gewin? Maar wat als de gemeenschappelijke deler wegvalt. Als al het andere er even niet is? Dan kom je aan bij het onderscheid tussen alles wat vergankelijk en dus voorbijgaand is (die knappe kop gaat ook gerimpeld worden), en het onvergankelijke, ofwel het 'eeuwige'.

Bij een echte zielenvonk is ons waarnemen niet meer vertroebeld, maar zien wij met onze ogen of welke zintuigen we ook tot onze beschikking hebben, de werkelijke schoonheid en kleurrijkheid van de ander. Dan maakt het echt niet meer uit of ze Mickey Mouse sokken aan heeft, en heeft ze vooral een heel schattig en iets te dik buikje.

En het wordt pas echt magisch als je ook je eigen schoonheid en kleurrijkheid erkent. Dus ook dat open hart hebt naar jezelf. Laten we de formule 'open hart + feromonen = liefde' koesteren.

www.lindaderoos.nl